Jēkabpils vēstnesis

Redakcija un kantoris Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.
Tālrunis 27, atbild. red. — 58. Pasta tek. rēķ. 6520.
Sludinājumu maksa: par vienslej. petit rindiņu slud. daļā 23 fen. Abonēšanas maksa 30 fen. mēnesī.
Iznāk ceturtdienās. Numurs maksā 7 feniņi.

№ 8. Ceturtdien, 1943. g. 25. februārī 21. gads.

Celies, tauta!

Vācu tauta apliecina nesatricināmu ticību Vadonim un uzvarai

Dr. Goebbels dod paroli un vācu tauta apliecina savu nesalaužamo ticību Vadonim un galīgai uzvarai

Berlinā, 18. febr. (DNB)

Vecajā nacionālsociālistiskās kustības cīnītāju sanāksmes ēkā, Berlīnes Sporta pilī, Lielvācijas galvaspilsētas strādājošie visas vācu tautas vārdā 18. februāra vakara stundās apliecināja savu nesalaužamo ticību un apņēmību strādāt un cīnīties līdz galīgai uzvarai un panest arī smagākās nastas un pienākumus, kurus uzliek tautai totālais kaŗš. Uz 10 jautājumiem, kuŗus uzstādīja reichsministrs Dr. Goebbels, sanāksmes dalībnieki ar milzīgām ovācijām un ticības apliecinājumu atbildēja ar stingru un nelokāmu „Jā!" un atkal pierādīja vācu tautas nesatricināmo un nesalaužamo apņēmību cīnīties par Eiropas dzīvību vai nāvi.

Runas sākumā ministrs teica, ka viņš runāšot ar svētu nopietnību un *atklātu drosmi, kā to prasa acumirklis.* Vācieši esot bruņoti pret vājumu un jūteklību, un kaŗa trieceni un nelaimes gadījumi tiem došot tikai jaunus papildspēkus, ciešu apņēmību, kā arī dvēselisku, cīņas pilnu aktivitāti, kas gatava ar revolūcionāru sparu pārvarēt visas grūtības un kavēkļus. Staļingradas varoņu upurim bija izšķiroša vēsturiska nozīme visai austrumu frontei. Tas nebija velts. Kādēļ, to pierādīs nākotne. „Mēs nelīdzināmies straussam, kas iebāž galvu smiltīs, lai neredzētu briesmas. Mēs esam pietiekoši drosmīgi, lai skatītos tām tieši acīs, tās vēsi un nesaudzīgi novērstu un tad stātos tām pretim ar paceltu galvu un ciešu apņēmības spēku". — turpināja Dr. Goebbels, lai pēc tam uzsvērtu tās briesmas, kas Vācijai un Eiropas kontinentam radušās, austrumos paceļoties boļševisma milzim. Ministrs griezās tad pie pasaules sabiedrības un proklamēja tai trīs tēzes cīņai pret boļševistiskām briesmām austrumos. „Pirmā skan šādi: Ja vācu bruņotie spēki nespētu austrumu briesmas salauzt, tad ar to Vācija un drīz vien pēc tam visa Eiropa būtu atdota boļševismam. Otrs: Tikai vācu bruņotiem spēkiem un vācu tautai ar saviem sabiedrotiem piemīt spēks reālizēt patiesu Eiropas glābšanu no šiem draudiem. Un trešā: Draud briesmas. Jārīkojas ātri un pamatīgi, citādi būs par vēlu!

Iztirzājot pirmo tēzi, ministrs norādīja, ka boļševisma mērķis ir žīdu pasaules revolūcija. Tie uz Eiropas drupām grib uzcelt savu starptautisko, boļševistiski aizplīvuroto kapitālistisko tiranniju. Nedrīkst ticēt, ka boļševisms, ja tam būtu izdevība sākt savu uzvaras gājienu pret Vāciju, apstātos pie tās robežām. Tas piekopj agresīvu politiku un agresīvu kaŗošanu, kas noteikti ved uz visu zemju un tautu boļševizēšanu. Vakareiropa ir briesmās. Vai tās valdības un inteliģences slāņi grib to atzīt vai nē, tas ir galīgi nenozīmīgi. Aiz padomju diviziju joņiem mēs jau redzam žīdu likvidāciju komandas, bet aiz tām ceļas miljonu bada spoks un pilnīga anarchija.

Par otru tēzi Dr. Goebbels paskaidroja, ka Eiropas valstis ar Angliju gan apgalvo, ka tām ir pietiekami stipri spēki jau laikus un iedarbīgi stāties pretim Eiropas kontinenta boļševizēšanai, bet šādas deklarācijas ir bērnišķīgas. „Ja pasaules stiprākā militārā vara nespētu salauzt boļševisma draudus, kam tad vēl būtu tādam uzdevumam pietiekami spēka? Eiropas neitrālām valstīm nav nekādu varas līdzekļu, nedz arī to gara stāja līdzētu, lai izrādītu boļševismam niecīgāko pretestību. Boļševisma motorizētās robotu divizijas tām pārbrauktu pāri dažās dienās. Visām teritoriālām saistībām, kādas Padomju savienība uzņemas, nav nekādas efektīvas vērtības. „Žīdisms anglo-sakšu valstis garīgi un politiski jau pārņēmis un tās vairs šīs briesmas nespīveŗ"; teica ministrs Dr. Goebbels, lai pēc tam norādītu ka, ja arī angļu prese rit apgalvotu itkā austrumu frontes grūtību dēļ viņš jau būtu izteicis pirmos miera piedāvājumus, bet par to nevar būt ne runas.

Tālāk Dr. Goebbels sīkāk aplūkoja trešo tēzi par tuvām briesmām. „Paralizes parādības, kādas vērojamas Rietumeiropas dēmokratijās pret to nāvīgākiem draudiem, liek sastingt sirdij. Žīdisms ir infekcioza lipīga parādība. Ja naidīgās ārzemes nekaunīgi protestē pret mūsu pretžīdu politiku un lej krokodiļu asaras par mūsu pret žīdismu vērstajiem soļiem, tad tas mūs neaizkavē darīt vajadzīgo. „Visu šo apsvērumu centrā", turpināja Dr. Goebbels, „atrodas Vācijas militārās grūtības austrumos. Mēchanizēto robotu kaŗš pret Vāciju un pret Eiropu sasniedz savu kulmināciju. Vācu un sabiedrotie karapulki tagad austrumos pilda eiropejisku misiju. Kaŗš austrumos nepazīst žēlastības. Ir jāaizstāv savi svētākie labumi, savas ģimenes, savas sievas un savi bērni, savas pilsētas un ciemi, savas kultūras divi gadu tūkstošus vecais mantojums un viss, kas mūsu dzīvi padara dzīves vērtu. Mēs esam apņēmušies savu dzīvību aizstāvēt ar visiem līdzekļiem, nerēķinoties ar to, vai apkārtējā pasaule šīs cīņas nepieciešamību saprot, vai nē. Totālais kaŗš ir šīs stundas augstākais likums. Briesmas, kuŗu priekšā mēs stāvam, ir milzīgi lielas. Milzīgi lielām tāpēc jābūt arī pūlēm, ar kuŗām jāstājas šīm briesmām pretim. Vairs nav pieļaujams, tikai pavirši un vienīgi no virsas nosmelts ne tikai mūsu pašu zemes, bet arī visu mūsu rīcībā esošo Eiropas daļu bagātā kara potenciālu. Šis kaŗa potenciāls tagad jāizsmeļ pilnīgi".

„Eiropas nākotne atkarīga no mūsu cīņas austrumos", uzsvēra ministrs tālāk". Vācu tauta nodod šai cīņai savas visvērtīgākās nacionālās asinis. Pārējām Eiropas daļām šai cīņai būtu jādod vismaz savs darbs. Mūs nekaitina pat tas, ja mūsu ienaidnieki ārzemēs apgalvo, ka visi tie soļi, kuŗus mēs tagad izdarām totālā kaŗa iedzīvināšanai, stāvot visai tuvu boļševiku soļiem. Svarīgs šeit ir mērķis, proti — briesmu novēršana".

Tālāk ministrs deklerēja, ka tagadnes izšķirīgais uzdevums ir ar radikāliem soļiem Vadonim dzimtenē sagatavot operatīvās rezerves, kas viņam dotu iespēju nākamā pavasarī un vasarā no jauna uzsākt ofensīvu un mēģināt padomju boļševismam dod izšķirīgo triecienu. Austrumos ir jākļūst atkal ofensīviem. Jāmobilizē vajadzīgie spēki; darba ir ļoti daudz. Upuri, kādi tie jānes atsevišķam pilsonim, reizēm ir smagi, bet tie ir niecīgi, salīdzinot ar upuriem, kādi viņam būtu jānes, ja viņš no šiem upuriem izvairītos un līdz ar to izraisītu lielāko nacionālo nelaimi. Labāk pavalkāsim pāris gadus salāpītas drēbes, nekā izraisīsim apstākļus, kuros gadu simtos būtu jāskraida apkārt vienīgi skrandās. Runājot par dažādiem praktiskiem totālā kara rīkojumiem, ministrs uzsvēra, ka neviens nedrīkst nepareizi vērtēt laika nopietnību tikai tādēļ vien, ka ienaidnieks ir tālu no zemes robežām. Runājot par strukturālām pārmaiņām saimniecībā, ministrs teica, ka to nolūks ātri un pamatīgi palīdzēt izcīnīt uzvaru. „Tikai tad, ja mūsu rīcībā ir pietiekami daudz cīņā iesaistītu vīru un ieroču, mēs varam visiem līdzekļiem stāties pretim austrumu briesmām. Londona un Vašingtona arī lai nešaubās par sagaidīšanu kādu vācu bruņotie spēki stādīs pretim invāzijas mēģinājumam, vienalga kuŗā Eiropas daļā tas notiktu".

Dr. Goebbels tālāk runas gaitā teica, ka daudzo rīkojumu reālizēšanas dēļ sagaidāmas rūpju pilnas nedēļas, bet tās sniedz un rada pilnīgu rīcības brīvību. Viņš cildināja arī itāļu un japāņu drošsirdību un teica, ka nākamā vasarā ienaidnieks iepazīsies atkal ar seno ofensīvas spēku.

Tālāk reichsministrs apskatīja angļu un amerikāņu pēdējā laikā pastiprināto aģitāciju, lai pēc tam apgāztu ienaidnieka daudzos apgalvojumus. Tagad šai lielā sanāksmes zālē, kuŗā pārstāvēti visi vācu tautas slāņi, un uz kuŗiem, var teikt ar pilnīgu tiesību, atrodas visa vācu tautas fronte un dzimtene, tā tad vācu nācija, reichsministrs uzstādīja 10 jautājumus uz kuŗiem tad vācu tauta atbildēja visas pasaules priekšā.

(Skat. atsev. ierāmēto daļu 2. lpp.)

Šis spontanais sanāksmes dalībnieku gribas apliecinājums pierāda vācu tautas viedokli. Ienaidnieks saņēmis pienācīgu atbildi, nu vairs nenodosies nekādām ilūzijām. Visuvarenais sabiedrotais, kas vispār šai pasaulē atrodams — pati tauta — stāv aiz mums un ir apņēmusies, lai tas maksātu ko maksādams, kopā ar Vadoni, uzņemties pat vissmagākos upuŗus, izcīnīt uzvaru. Mēs apliecinām frontei un Vadonim, ka dzimtene vēlas sakļauties cietas gribas blokā, uz ko Vadonis un kaŗavīri frontē var nešaubīgi paļauties. Ar to mēs sākam ceļu pretim galīgai uzvarai. Šī gala uzvara pamatojas uz ticību Vadonim. Vadonis no mums sagaida sniegumus, kas visu līdzšinējo atstāj ēnā. Mēs nevēlamies izvairīties no šīm prasībām. Nācija ir gatava uz visu. Vadonis ir pavēlējis, mēs viņam sekosim. Ja mēs kādreiz esam uzticīgi un nešaubīgi ticējuši uzvarai, tad tas ir tagad šajā nacionālās apziņas un iekšējās atdzimšanas stundā. Mēs uzvaru redzam sasniedzami tuvu mūsu priekšā. Mums tā tikai jāsatver. Mums tikai jāiegūst apņemšanās spēks visu pārējo pakļaut tās kalpībai. Tas ir šīs stundas likums. Un tāpēc parole skan:

TAUTA, CELIES,
VĒTRA SĀC TRAKOT!

Atliekat visu, kas nekalpo uzvarai!

Austrumzemes reichskomisāra uzsaukums

LATVIEŠI!

Kad 1941. gadā vācu kaŗavīri uz Vadoņa Adolf'a Hitler'a pavēli atbrīvoja Jūsu Dzimteni no boļševisma, viņi izglāba Jūs no tautas iznīcināšanas neapšaubāmā likteņa. Kopš tā laika Jūs ar savu darbu laukos un pilsētās, kā arī ar savu policijas dienestu zemes drošībai un ar aktīvu piedalīšanos frontē esat devuši savu daļu cīņā pret boļševismu.

Šī cīņa tagad sasniegusi savu lielāko asumu. Boļševisms draud Eiropu iznīcināt. Pie tam vispirms apdraudēta ir Jūsu Dzimtene. Šīs briesmas var novērst un tās tiks novērstas tikai ar Eiropas tautu nesaudzīgu stāšanos cīņā un smagajiem upuŗiem Vadoņa Adolf'a Hitler'a uzņēmīgajā vadībā. Vācu tauta šai ziņā dod paraugu. Tā apliecinājusi savu iestāšanos totālajā kaŗā. Tagad arī uz Jums vērsts aicinājums darīt tāpat.

Ierindojieties jaunās Eiropas cīņas un likteņa kopībā!

Stājaties savas Dzimtenes leģionā, lai cīnītos ar ieročiem pret draudīgo boļševismu!

Ierindojieties par cīnītājiem un izpalīgiem vācu bruņotos spēkos.

Atbalstiet cīņu ar kaŗam svarīgo darbu. Atlieciet visu to, kas nekalpo uzvarai.

Uzvara glābs Jūsu un Jūsu bērnu dzīvības. Jūsu īpašumus, Jūsu kultūru, Jūsu tautas turpmāko dzīvi Jūsu dzimtajā zemē, Jūsu nodrošināto vietu un Jūsu līdzdarbību Eiropas kopībā.

Pie ieročiem! Pie darba!

Ar Adolf'u Hitler'u uz uzvaru!

HINRICH LOHSE,
Austrumzemes reichkomisārs

Katra laikā izcirsta un izvesta malkas pagale palīdz mazināt kaŗa laika apstākļu ierobežojumus

---

O. Dankers,
iekšlietu ģenerāldirektors.

Latviešu atbilde Maskavas meliem

Kopš 1941. g. 1. jūlija latviešu tauta savu stāju pret boļševismu ir pierādījusi tik nepārprotami, ka par to nevarētu būt ne mazāko šaubu. Tā ne mirkli nevilcinājās atmaksāt nekaunīgo varas aktu, kas 1940. gada 17. jūnijā pēc dažādām viltus deklarācijām pārsteidza latviešu tautu un iežņaudza savas necilvēcīgās varmācības gūstā. Tikko radās pirmā iespēja, latviešu partizāni no mežiem uzbruka padomju armijas daļām, tādā kārtā atvieglojot un dodot iespēju paātrināt vācu armijas uzbrukuma kustību. Latviešu tautas neviltotajam priekam un pateicībai par atbrīvošanu nedaudz vēlāk sekoja arī apņēmīgs cīņas gribas apliecinājums — formējās pirmie brīvprātīgo bataljoni kopējai cīņai pret ienīsto boļševismu. Un nevar būt patiesāka un neapšaubāmāka apliecinājuma par šo vīru ziedošanās gatavību.

Taču vēl tagad Maskava nekautrējās melst par kaut kādām mūsu simpatijām pret to un par savām tiesībām uz Baltijas valstīm. Citiem vārdiem — mēs tātad ilgojamies pēc čekas moku kambariem un labprātīgi vēlamies savu miesu sakropļošanu, jo tas ir vienīgais, ar ko boļševiku režīms beigajā gadā varēja mūs «aplaimot». Čekas mocekļu skaits ir tik liels un latviešu tautas sēras par tiem tik dziļas, ka to ēnas vēl šodien samanāmas gandrīz ikkatra latvieša sejā.

Tādēļ ar sašutumu latviešu tauta uzņem boļševiku laikraksta «Prauda» melus, kas apgalvo, ka «Baltijas valstis jau kopš gadiem labprātīgi iekļāvušās padomju tautu saimē». Lūk, un tāpēc nevarot būt runas par kaut kādu to atdošanu Maskavai pēc kaŗa, jo tās jau esot Padomju sav. sastāvdaļas.

Acim redzot melīgo apgalvojumu pasaules sabiedriskai domai Maskava grib pamatot ar «brīvajām un vienlīdzīgajām vēlēšanām», kuŗu rezultātā pašu boļševiku uzspiestie «tautas pārstāvji» nobalsoja par pievienošanu Padomju savienībai. Šīs, ar žīdiski rafinētām metodēm un terroru inscenētās, «vēlēšanas» mēs varētu nosaukt par vēl nepiedzīvotu politisku komēdiju, jā tas sevī noslēptu latviešu tautas likteņa traģēdijas apzīmogojumu. Maskava to zina vēl labāk nekā mēs. Bet ja mēs uz šiem meliem vispār atbildam, tad tikai tāpēc, lai norautu šķietami naivās lielkultības masku tiem Staļina draugiem, kas, Baltijas valstis boļševikiem nodevīgi pārdodami, varētu izmantot šos Maskavas melus un pasaules acis nomazgāt savu sirdsapziņu.

Neviens latvietis nekad nav gribējis neatkarīgās Latvijas valsts iznīcināšanu un pievienošanu Padomju savienībai. Un to itin labi zināja arī paši boļševiki. Tādēļ sākumā, kad čekas taustekļi vēl nebija tik cieši savīti ap latviešu locekļiem, boļševiki savus patiesos nolūkus uzmanīgi slēpa. Tā «biedrs» Višinskis, runādams no agrākās Padomju sūtniecības balkona, kad kādam no sapulcētajiem krievu un žīdu salašņām priekšlaicīgi paspruka sauciens par pievienošanos «sociālistiskai dzimtenei», nosauca to par nelietīgu provakāciju. Tai brīdī viņš vēl nejutās pietiekami drošs par necilvēcīgi iedarbīgā čekas terrora panākumiem. Bet jau nedaudz vēlāk tika rūpīgi sagatavotas tik «brīvas vēlēšanus», ka gandrīz ikkatru pilsoni «brīvprātīgi», aizdzina uz vēlēšanu iecirkni. Boļševiku aģenti apstaigāja dzīvokļus un darba vietas, likdami saprast, kādas sekas var piemeklēt ikvienu, kas atturēsies nodot savu balsi. Ar varu aizvilkta pie urnām, daļa latviešu arī tā vēl paguva apliecināt savu patieso pārliecību — urnās atrada neticami lielu procentu vēlēšanu zīmīšu ar žīdiem un boļševikiem naidīgiem uzrakstiem. Un šie uzraksti bija radušies iecirkņos

kur katram vēlētājam sekoja vērīgas spiegu acis. Bet šī pārdrošība izrādījās tomēr veltīga, jo nepārprotami sabojātās zīmītes ar protesta un nicinājuma apliecinājumiem boļševiki atzina par derīgām... Taču ar visu terroru un nelikumībām vēlēšanu dienas vēlajās vakara stundās izrādījās, ka balsu skaits tomēr nav pietiekams. Partijas un čekas nervozitāte pieauga. Slimus un vecus cilvēkus izrāva no dzīvokļiem gandrīz vai raušus. Provincē dažās vietās parādījās pat tanki, iedzīvotāju «pienākuma apziņu pastiprināšanai». Un ar visu to vēl neizdevās salasīt tik daudz balsu, cik bija vajadzīgs un cik partija gribēja. Bija jāliek lietā pēdējais līdzeklis — un tad pēkšņi, tsi pirms pusnakts, ziņojumi par nodoto balsu skaitu sāka tepoties ar arvien auksākiem skaitļiem, dažā vietā «konstatēja» pat 720 procentus, balsu skaits bija pārsniedzis vēlētāju skaitu... Vairākos iecirkņos pēdējā pusnakts stundā pēkšņi bija nodots daudz vairāk balsu nekā pa visu dienu...

Un šo komēdiju Maskava tagad grib dēvēt par latviešu tautas labprātīgas gribas apliecinājumu. Boļševiki paši tam netic un neticēja arī toreiz, jo ne jau tādēļ bija jāsāk latviešu tautas aizvešana, ka latvieši šajās vēlēšanās būtu apliecinājuši savas simpatijas boļševismam. Gluži otrādi, tās tikai vēl lieku reizi pierādīja, cik naidīga latviešu tauta padomju režīmam un tāpēc tā ātrāk iznīcināma. Ja nu Staļins un viņa «Pravda» melo, ka latviešu tauta labprātīgi ieklāvusies Padomju savienībā, tad pret šo nelietību naida un niknuma sacejas latvietis līdz savai pēdējai asins lāsei, un arī ikvienam citam, kas iedomātos to pašu apgalvot vai šiem meliem piekrist, latviešu tauta atbildētu ar savas mūžam brīvas un taisnās apziņas dedzīgāko protestu.

Ar boļševismu latviešu tautai vairs nevar būt nekādu kompromisu, tikai cīņa līdz galīgai uzvarai. To lai zina Maskava un tās sabiedrotie. Latviešu tauta nevien ar savu kultūru, bet arī ar pašreizējo nelokāmo stāju apliecinājusi savu piederību Eiropai. Tāpēc tagad, kad notiek izšķirīgā cīņa par Eiropas tautu brīvību, mēs esam ieslēgušies šo tautu saimē un savas tautas nākotni saistījuši ar visas Eiropas nākotni. Par latviešu likteni nav pilnvarots runāt neviens tautas nodevējs, ne arī neaicināts «aizbildnis». Latviešu tautai ar pašpārvaldi priekšgalā tagad pašai ir iespēja izšķirties par ejamo ceļu un aizstāvēt savas tiesības.

Reichsministra Dr. Goebbels'a

18. februāra lielā runa Berlines Sporta pilī visās Eiropas galvaspilsētās atstājusi spēcīgu iespaidu un to vērtē kā lielu vēsturisku notikumu. Ar virsrakstiem „Fanatiskā griba uparēt un uzvarēt!", „Viena vienīgā doma — spēcīgs totāls karš — viena vienīga atziņa — uzvara!" un līdzīgiem visa Eiropas prese vērtē šo visas vācu tautas apņēmīgo gribas izpaudumu šai gigantiskā cīņā par Eiropas izglābšanu no visu iznīcinošā boļševisma, kā apņemšanos sakopot visus spēkus un n bīties nekādus upurus, lai pilnīgi sagrautu ienaidnieku.

Von Richthofens — ģenerālfeldmaršals

DNB. Vadoņa galvenā mītnē.

Vadonis kādas gaisa flotes šefu, ģenerālpulkvedi brīvkungu von Richthofen'u, paaugstinājis par ģenerālfeldmaršalu. Par ģenerālpulkvežiem Vadonis paaugstināja lidotāju ģenerāļus Ritter von Greim'u un Loerzer'u.

Paplašinātas novadu komisāru tiesības

Sīkāko kriminālnoziegumu skaita pavairošanās it sevišķi saimnieciskā nozarē dara nepieciešamu arī paātrinātu sodīšanu. Šim nolūkam Latvijas, Igaunijas un Lietuvas ģenerālapgabalos novadu komisāru uzliekamo sodu mēru apjoms paaugstināts un tiem tagad tiesības piespriest sodus līdz 6 mēn. cietuma, kā arī līdz 10000 RM naudas sodu. Ja agrāk novadu komisāru soda lēmumi nebija apstrīdami, tad tagad sodi kas pārsniedz 6 nedēļas cietuma vai arī 1000 RM naudas sodu var tikt pārsūdzēti vācu tiesā. Lai tomēr izslēgtu nepamatotas pārsūdzības, tās vispirms jāpieļauj tiesas caurskatīšanai no vācu tiesas. Šī jaunā iekārta kalpo vispārībai un cerams līdzēs samazināt mazāksvarīgo kriminālnoziegumu skaitu.

Viena atbilde

Angļi apgalvo, ka vācu tauta zaudējusi ticību uzvarai.

Es jums jautāju: Vai jūs kopā ar Vadoni un mums ticiet vācu tautas totālai galīgai uzvarai?

Uz to atbild tūkstošbalsīgs „jā".

Es jums jautāju: Vai jūs, uzņemoties vissmagākās personīgās grūtības, esiet apņēmušies sekot Vadonim uzvaras izcīnīšanā cauri ugunīm un briesmām?

Sanāksmes atbilde ir daudzkārt atkārtots „jā".

Otrkārt: Angļi apgalvo, ka vācu tauta ir cīņā nogurusi.

Es jums jautāju: Vai esiet gatavi kopā ar Vadoni, stāvot aiz cīņā iesaistītiem bruņotiem spēkiem, kā dzimtenes falanga ar niknu apņēmību nemaldīgi turpināt šo cīņu cauri visām likteņa galtām, līdz uzvara būs mūsu rokās?

Atbilde ir visu klātesošo vētrains „jā".

Treškārt: Angļi apgalvo, ka vācu tauta vairs nevēlas pildīt arvien smagāko kara darbu, ko valdība no tās prasa.

Es jums jautāju: Vai jūs un vai vācu tauta ir gatava, ja Vadonis to pavēl, dienā strādāt 10, 12 un, ja vajadzīgs, arī 14 un 16 stundas un dot pēdējo uzvaras izcīnīšanai?

Atkal klātesošie apņēmīgi un vienprātīgi atbild ar „jā" un brāzmainiem piekrišanas saucieniem.

Ceturtkārt: Angļi apgalvo, ka vācu tauta pretojas valdības spertajiem totālā kara soļiem. Vācu tauta negrib totālo karu, bet gan kapitulāciju.

Es jums jautāju: Vai jūs gribiet totālo karu? Vai jūs to gribiet, ja vajadzīgs, vēl totālāku un radikālāku, nekā mēs vispār to varam iedomāties?

Sanāksmes dalībnieki to apliecina ar vētrainiem „jā" saucieniem.

Piektkārt: Angļi apgalvo, ka vācu tauta zaudējusi savu uzticību Vadonim.

Es jums jautāju: Vai jūsu uzticība Vadonim šodien ir lielāka, tīcīgāka un nesatricināmāka nekā jebkad? Vai jūsu gatavība viņam sekot visos viņa ceļos un darīt visu, lai karu novestu līdz gala uzvarai, ir absolūta un neiebežota?

Klātesošo tūkstoši ar vētrainiem piekrišanas saucieniem apliecina savu ticību Vadonim un kori sauc: „Vadonis pavēl, mēs sekojam".

Es jums jautāju sestkārt: Vai jūs esiet gatavi no šī brīža ziedot visus savus spēkus, lai austrumu frontes rīcībā varētu nodot cilvēkus un ieročus, kas tai vajadzīgi navīgā trieciena došanai boļševismam?

Atkal atskan tūkstošbalsīgs „jā".

Es jums jautāju septītkārt: Vai jūs ar svētu zvērestu apsolāt frontei, ka dzimtene ar stipru morāli stāvēs aiz tās un dos tai visu, kas tai vajadzīgs uzvaras izcīnīšanai?

Uzrunāto atbilde no jauna ir vētraina piekrišana un „jā" saucieni.

Es jums jautāju astotkārt: Vai jūs un it sevišķi jūs, pašas sievietes, gribat, lai valdība rūpētos par to, ka arī vācu sieviete visu savu spēku nodod kara vadības rīcībā un visur tur, kur tas vajadzīgs, dodas talkā, lai atbrīvotu vīrieti frontei un ar to palīdzētu savam vīram frontē?

Atbilde ir atkal skaļi „jā" saucieni.

Es jums jautāju devītkārt: Vai jūs piekrītat tam, ka tagad, ja vajadzīgs, ievada visradikālākos soļus pret nelielo slaistu un šibeļu saujiņu, kas kara laikos vēlas spēlēt mieru un izmantot tautas postu savtīgiem mērķiem? Vai jūs piekrītat tam, ka katrs, kas noziedzas pret karu, zaudē galvu?

Milzīgā telpa atšalc brāzmainā piekrišanas vētrā.

Beidzot es jums jautāju desmitkārt: Vai jūs gribat, lai tāpat kā nacionālsociālistu partijas programma to pavēl, tieši karā valda vienlīdzīgas tiesības un vienlīdzīgi pienākumi, un lai dzimtene visas kara grūtības solidāri nes uz saviem pleciem, un lai visas grūtības tiktu sadalītas visiem, augstiem un zemiem, nabagiem un bagātiem līdzīgā kārtā?

Atbilde ir nebeidzami skaļi piekrišanas saucieni.

Valdis Grieze

Sirds asinis

Ja dzīvot gribi,
Tad nekavējies,
Ik darbā viss
Kā upe lejies.

Jo nedaudz gadu'—
Mūžs pārāk īss.
Dod projām labāko.—
Sirds asinis.

Sporta vadītājs devies uz fronti

Mūsu brīvprātīgo rindās, kas austrumos cīnās plecu pie pleca ar saviem vācu karabiedriem pret sarkanās krievu masas uzmākšanos mūsu dzimtenei un Eiropai, ir arī daudz redzamu sportistu. Visi tie daudzkārt pierādījuši, ka fiziskās nodarbībās rūdītais ķermenis un sacīkstēs asinātais prāts ir atbalsts cīņā pret latvieša nāvīgāko ienaidnieku — boļševismu. Šinīs dienās mūsu brīvprātīgo rindās stājies arī latviešu sporta vadītājs notārs Roberts Plūme. Kopā ar daudziem citiem arī viņš jau devies uz fronti, pierādīdams, ka netikvien vārdos, bet arī darbos latviešu sportists grib būt piemērs citiem, aicinādams sev sekot arī vēl pārējos labākos mūsu tautas dēlus.

Zemnieku dienas Elkšņos

Elkšņu pag. lauksaimn. b-ba rīko 28. febr. pl. 18 Mežzemes skolā un 28. februārī pl. 11 pag. namā zemnieku dienas, kurās svarīgus norādījumus dos Viesītes rajona agr. un lopkop. instr.

Atceltā boļševiku nacionālizācija

Gauleiters Lohse, Austrumzemes reichskomisārs

Nedaudzas nedēļas pēc tam, kad vācu bruņotie spēki bija atbrīvojuši Austrumzemi, darbu šai telpā uzsāka Civilā pārvalde. Viņa pie tam varēja turpināt septiņu gadsimtu tradicijas. Mainīgās cīņās un konstelācijās vācieši ar igauņiem, latviešiem un pa daļai arī ar lietuviešiem dalījās šīs austrumu telpas likteņos, šīs telpas, kuru vienmēr apdraudējusas briesmas no viņpus Narvas. Ko šīs telpas agrākām paaudzēm nozīmēja Jānis Briesmīgais un viņa ordas, tas tagad ir Staļins ar savu sarkanarmiju. Boļševisms 25 gadus nav darījis nekā cita, kā vienīgi gatavojies šai cīņai ar Eiropu un mūsu cienījamo kontinentu pūlējies nobriedināt pasaules revolūciju. Kad Vācija Anglijas nodevības dēļ bija spiesta pārvietot savu militāro spēku smagumpunktu pret rietumiem, Padomju savienība, laužot visus likumus, kas spēkā starp civilizētām nācijām, ieņēma priekšpozicijas un iekārtoja sauszemes un jūras atbalstpunktus un lidlaukus pie Vācijas robežām, lai izdevīgā gadījumā savām tauku kolonām un lidmašīnu formācijām dotu uzbrukuma pavēli pret Eiropas kultūru.

Nav iespējams iedomāties, kas būtu noticis ar Austrumzemes pilsētām un iedzīvotājiem, ja Vadonis ar savu lēmumu, kuru Eiropas vēsturē kādreiz varbūt atzīmēs kā vispar lielāko un izšķirīgāko gadu tūkstošos, nebūtu aizsteidzies priekšā Staļiņa plānam. Boļševiku kauna darbi un noziegumi, kādus tie pastrādājuši šajos apgabalos 1941. gada jūnija nedēļās, būtu vēl daudzkārt pārspēti, un bez pārspīlējuma var teikt, ka 1941. gada 22. jūnija lēmums igauņus, latviešus un lietuviešus kā tautas pasargājis, kā jau bieži vēsturē, no iznīcināšanas vispār.

Vācu ordeņa pilu drupas visur ir simbols kopējai cīņai pret austrumiem. Un ja pirms gadsimtiem arī latvieši un igauņi Wolter'a fon Plettenberg'a vadībā cīnījušies par Eiropu un pašu dzīvību, tad pasaules karā un pēc cariskās Krievijas sabrukuma vācu bruņoto spēku vienības un brīvkorpusi, vīri kā fon der Goltz's un Manteuffel's, bija tie, kas atkal atbrīvoja šo zemi no boļševisma, triecienā ieņēma Rīgu un citadelē no drošas nāves izglāba nošaušanai sadzītos vācu tautas pārstāvjus un līdz ar viņiem latviešu iedzīvotājus.

Bet mēs zinām arī to, ka daudz pārpratumu un maldu bieži kavējuši kopējo ceļu, pa kuru pēc reālpolitiskiem un arī pasaules uzskatu rasiskiem viedokļiem būtu bijis jāiet vāciešiem un Austrumzemes tautām. Mēs negribam pašām tauām likt atmaksāt atsevišķu pagātnes politiķu kļūdas, jo mēs tās nevērtējam ar histeriskas atriebības domām, kā to līdzīgā gadījumā darītu boļševisms, bet vērtējam pilnīgi lietiski kā vēsturisku cīņu faktus.

Šīs atmiņas, varbūt, varēja atturēt Vāciju vēlreiz likt cīnīties saviem dēliem un atbrīvot šos apgabalus, kā arī pasargāt šīs tautas no aizvešanas un iznīcināšanas, ko būtu darījis boļševisms. Adolf's Hitler's kā tālredzīgs valstsvīrs no šādām domām nav jāvis sevi vadīt. **Lielvācija ievadījusi jaunu nodaļu Austrumzemes vēsturē.** Kā politiskā, tā arī saimnieciskā ziņā Vācija nav vadījusies no pieminētā veida jūtām.

Kā Lielvācijas suverēnitātes pārstāvis šinī telpā es jau no pirmās dienas Austrumzemei uzsvēru nacionālsociālisma pamatdomu — privāto iniciātīvu un privātīpašumu. Jau viens no maniem pirmajiem rīkojumiem 1941. g. 19. augustā attiecās uz Padomju savienības īpašumu nodrošināšanu Austrumzemē. Šī rīkojuma ievadā es vācu viedokli precizēju šādi: **„Ir nodomāts principā atkal atjaunot privātīpašumu".** Jo privātīpašuma atsavināšanu, kuru izdarīja boļševisms lielākās daļas uzņēmumu „nacionalizācijas" ceļā, vācu Civilā pārvalde uzskatījusi par **netaisnību,** kas nodarīta iedzīvotājiem. Par spīti pārvaldes darba grūtībām, kas saistītas ar šo radikālo boļševiku rīkojumu atcelšanu, tomēr ir izdevies radīt pamatus šai reprivātizācijas reālizēšanai, pēc kuras mēs visi jau kopš mēnešiem centāmies.

Austrumu reichsministrs Alfred's Rosenberg's ar saviem 1943. gada 18. februāra **noteikumiem par privātīpašumu atjaunošanu** Igauniijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos radījis iespēju kārtot šo izšķirīgu jautājumu kompleksu. Ja šos soļus realizē jau tagad, liktenīgās cīņas laikā, no kuras — kā mēs visi esam pārliecināti — radīsies stipra Eiropa Lielvācijas vadībā, tad tā ir atziņa, bet vienā laikā arī **pienākums** Austrumzemes tautām.

Pēc vācu armijas ienākšanas vācu valdībai vajadzēja arī šīs zemes padarīt spējīgas atbalstīt vācu bruņoto spēku apgādi. Tai vajadzēja pārņemt karam svarīgās rūpniecības pozicijas, lai atjaunotu sagrauto, un gādāt, lai arī pārējās fabrikas turpinātu savu darbu. Šī ietekme uz vietējo saimniecību reizē bija devēja un ņēmēja. Bez vajadzīgām izejvielām, oglēm un taml. liela daļa šo uzņēmumu ātri vien būtu spiesta pārtraukt savu darbu. Šeit palīdzēja Vācijas ogļu saimniecība un nodrošināja ražošanu. Visur Civilās pārvaldes ierēdņiem vajadzēja iedzīvoties jaunos un bieži grūtos apstākļos, iepazīties ar iedzīvotāju īpatībām un vēlējumiem, lai rastu iekšējas attiekšmes kopīgā uzdevuma veikšanai.

Ar prieku mēs varam konstatēt, ka atbrīvotoAustrumzemes tautu lielākā daļa ar nesalaustu darba gribu stājusies šī uzdevuma pildīšanā un ar pašiniciātīvu daudz veikusi lauksaimniecības un rūpniecības atjaunošanā. Šīs tautas atzinušas, ka mūsu karš ir arī viņu karš, un ka mūsu liktenis ir arī viņu liktenis. Kā mums, tā arī viņām boļševisma uzvara izšķirtu šīs telpas iedzīvotāju miljoniem būt vai nebūt. Vadoties no šīs atziņas, jaunie vīrieši visur piesakās karam svarīgā bruņošanās rūpniecības darbā, policijā vai tieši cīņai frontē. Sakarā ar šo godīgo gribu līdzdarboties, Lielvācija tagad, vēl kara laikā, principā atkal atceļ visu boļševiku nacionālizāciju un atkal pieļauj privātīpašumu. Līdz ar to apstākļi vēl vairāk nostabilizējas un visos nostiprinās apziņa, ka tie strādā pašu dzīves un labklājības uzbūvei. Tie zemnieki, kuru lauku sēta jau kopš seniem laikiem ir viņu īpašums un kas pa daļai kopš daudzām paaudzēm dzīvo savās mājās, it sevišķi izjutīs šo iesakņošanos un Vācijas aizsardzību. To izjutīs arī visi tie pilsētās un laukos, kas pēc boļševisma briesmām atkal no jauna sākuši iekārtot savu dzīvi.

Ka šai nokārtojumā sevišķi ievēroti tie, kas atrodas tiešā cīņā pret boļševismu, kā arī kritušo mantinieki, tas izriet no visas šo noteikumu jēgas kā dabisks secinājums

Līdz ar to Lielvācija devusi iespēju Austrumzemes tautām visiem spēkiem piedalīties totālā karā. Es zinu, ka Baltijas tautas tagad veiks savu cīņas un darba pienākumu lai stingri nodrošinātu varonīgās frontes apgādi un galīgo uzvaru. Esmu pārliecināts, ka šis Lielvācijas solis tiks pareizi saprasts un ka atbilde tam būs ar prieku veikts darbs, lai kopīgā cīņā uzvarētu boļševismu.

No Maskavas ik dienas nāk melīgas paroles, kuras šinī telpā, pēc viena vienīga staļiniskā boļševisma valdīšanas gada, sastop tikai nicināšanu un izsmieklu. Nozīmīgi viri pēdējās dienās devuši „Pravdai" atbildi, kas dzirdēta un atzīmēta visā Eiropā. Dokumenti šeit ir pārāk svaigā atmiņā un ir zināms, ka boļševisms var balstīties uz Anglijas un Amerikas piekrišanu, ja viņi atkal grib izstiept rokas pēc Baltijas zemēm. Arī pret šīm tendencēm Vācijas plašā vēriena solis ir atbilde, kas pierāda Vācijas un tās vadības stiprumu.

Smagās ciešanās dzimstošā stiprā Eiropa un tās tautas, kas cīnās par šo ideālu un līdz ar to par gadsimtu ilgu laimīgu mieru, šinīs, varbūt svarīgākos noteikumos, kas izdoti Austrumzemei, saskatīs pierādījumu tam, ka Vācija liela kara laikā un tieši aiz frontēm sistēmatiski sāk **plaša vēriena uzbūvi,** kamēr melīgās demokratijas kā šķietamas mazo nāciju sargātājas ar padomju, angļu, amerikāņu līgumiem tieši pēdējā laikā par jaunu atdevušas Baltijas tautas boļševismam. Lielvācija sargā šo tautu godīgo darbu un īpašumu. Viņas atrodas Lielvācijas aizsardzībā, vai nu tās cīnās, vai strādā. Lielvācijas un tās bruņoto spēku aizsardzība ir vienīgais šo tautu eksistences nodrošinājums pret boļševistisko iznīcināšanas gribu.

Mēs vēlamies un ceram, ka Baltijas tautas ir sapratušas liktenstundu un tagad ar divkāršu enerģiju izpost savu darbu pašu labklājībai un drošībai kā sakausējumu ar cīņu par Vāciju un Eiropu un atbilstoši rīkojas.

Boļševiku uzbrukumu spars sāk mazināties

Militāro notikumu nedēļas apskats

Rīgā, 22. febr. (LD).

Pēdējās nedēļas militārie notikumi austrumu frontē atradās iestājušos atkušņa zīmē. Lai gan laika apstākļi šinī ziemā ir stipri grozīgi un, kā vēsti 21. februāra frontes ziņas, dažos rajonos atkal plosās sniega vētras, tad tomēr var teikt, ka šie nelabvēlīgie un mainīgie laika apstākļi iespaidojuši un sašaurinājuši sauszemes operāciju apmērus. Gandrīz visos frontes iecirkņos vērojams militāru operāciju atslābums. Runājot par atsevišķiem frontes posmiem, jānorāda, ka pie Doņecas boļševiki vēl arvien ar stipriem spēkiem uzbrūk un mēģina iespiesties svarīgākajos šī apgabala rūpniecības iecirkņos. Sivās cīņās šie uzbrukumi atvairīti, un atkal jāsaka ar tiem pašiem vārdiem, kas jau tik bieži atkārtojas: šīs kara ziemas frontes ziņojumos — boļševiki atkal cietuši smagus zaudējumus cilvēku un ieroču ziņā. Tāpat atvairīti boļševiku uzbrukumi, pa daļai pretuzbrukumos, telpā rietumos no Charkovas un ziemeļos no Kurskas, kur ienaidnieka spiediens ioprojām ir visai stiprs. Turpinās sarkanarmijas uzbrukums arī pie Ilmenes ezera, kur ienaidnieka masas uzbrūk labi izbūvētām vācu aizsardzības pozicijām. Arī šeit, tāpat kā frontē starp Leningradu un Volchovu, ienaidnieks, ciešot smagus zaudējumus, nav spējis panākt frontes pārrāvumu un sagraut labi nocietinātās vācu atvairīšanas pozicijas.

Ievērojams ir apstāklis, ka dažos frontes sektoros boļševiku kājnieki tagad spiesti iet uzbrukumā bez tanku atbalsta. Kādus milzīgus materiālu daudzumus, nemaz nerunājot par

šausminošiem cilvēku zaudējumiem, boļševiki upurējuši šai ziemas ofensivā, rāda boļševiku zaudēto 7500 tanku skaits, kas sašauti guļ vācu poziciju priekšā. Milzīgie materiālu un cilvēku zaudējumi nevarēs neatstāt iespaidu nākamajos mēnešos, kad vācu un Eiropas armijas atkal sāks graut Staļina vergu pulkus. Vēl jāatzīmē vācu aviācijas atjaunotā pēdējo dienu aktivitāte, kur, piemēram, pulkv. leitnanta Trautloft'a, kādas iznīcinātāju formācijas komandiera, vadītā vienība 19. februārī, notriecot 33 boļševiku lidmašīnas, panāca savu 4000. gaisa uzvaru.

Tunisijā vācu un sabiedrotās Italijas vienības pagājušā nedēļā paplašināja savas uzbrukuma operācijas un to gaitā ieguva Gafsas un Zbeitlas pilsētas. Cīņu gaitā sagūstīti 3000 ienaidnieka karavīru, galvenām kārtām amerikāņi un iznīcināti vai iegūti 169 tanki, 93 bruņotie izlūkvāģi, 36 pašbraucēju lafetes, 60 lielgabali un liels skaits spēkratu.

Tavs darbs dzimtenei palīdz izcīnīt uzvaru

Noteikumi par privātīpašuma atjaunošanu Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos

1943. gada 18. februārī

Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos ar šo tiek radīti priekšnoteikumi Padomju savienības lietoto saimniecisko spaidu līdzekļu novēršanai.

Privātīpašuma atjaunošana notiek tajā cerībā, ka īpašnieki izpildīs no īpašuma izrietošos pienākumus, it īpaši attieksmē pret vācu kara saimniecību.

Pamatojoties uz Vadoņa 1941. 17. jūlija dekrēta par jaunieņemto Austrumu apgabalu pārvaldīšanu 8. §. kā arī pamatojoties uz 1942. g. 28. maija noteikumu par saimniecības speciālo mantu ieņemtos austrumu apgabalos (VBl. RMOst. 21. lapp.) 2. §. 2. daļu, noteicu saziņā ar pilnvaroto četrgades plānam sekojošo:

1. §.

Privātīpašums Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ģenerālapgabalos vispārīgi atkal atļauts.

Zemes īpašumu iestādes uzsāk atkal savu darbību, atverot no jauna zemes grāmatas un hipotēku grāmatas.

2. §.

Vietējiem iedzīvotājiem, kuriem ar padomju valdības spaidu līdzekļiem bijusi atsavināta manta, uz pieprasījumu tiek nodots atpakaļ īpašums uz apbūvētiem un neapbūvētiem zemes gabaliem un pasākumiem.

Īpašuma nodošana notiek pārvaldības kārtībā. Tā stājas spēkā ar īpašuma dokumenta izsniegšanu.

3. §.

Pieprasītājiem, kas izrādījušies par politiski un saimnieciski uzticamiem, jādod priekšroka īpašuma nodošanā.

4. §.

Īpašuma nodošana nevar notikt, ciktāl un kamēr publiskās intereses, it īpaši kara saimnieciskās intereses, stāv tam pretim. Aiz tiem pašiem iemesliem īpašuma nodošanu var saistīt ar uzlikumiem.

5. §.

Ja agrākais īpašnieks ir miris, īpašums nododams mantiniekiem.

6. §.

Lietiskās tiesības uz zemes gabaliem ar īpašuma nodošanu par labu tiesīgajam vai viņa mantiniekiem atkal atjaunojas.

7. §.

Par nacionalizētām mantiskām vērtībām, kas piederējušas privāttiesiskām vai publiski tiesiskām juridiskām personām, vācu pārceļotājiem, citiem vācu pavalstniekiem vai pēcpārceļotājiem, tiks izdoti sevišķi noteikumi.

8. §.

Šo noteikumu izpildīšanai vajadzīgos tiesiskos un pārvaldības priekšrakstus izdod Austrumzemes reichskomisārs.

9. §.

Noteikumi stājas spēkā izsludināšanas dienā."

Berlinē, 1943. g. 18. februārī.

Austrumu reichsministrs
ROSENBERG.

SIRDI DARBĀ, TAD MĒRĶI SASNIEGSIM

Pirmā cukurbiešu audzēšanas sanāksme Krustpilī

Krustpilī, cukurfabrikas zālē, ģenerālkomisāra aicināti, pirmajā cukurbiešu audzēšanas sanāksmē 19. februārī pulcējās kreislandvirti, lauksaimniecības savienības vadītāji, rajona agronomi un pagastu pārstāvji no Krustpils cukurfabrikas rajona.

Atklājot sanāksmi, ģenerālkomisāra pārstāvis Dr. W. Suckow's, starp citu, teica: — Šogad, tāpat kā citus gadus, lauksaimniekiem ir uzlikts par pienākumu uzaudzēt zināmu daudzumu cukurbiešu, lai nodrošinātu armijas u. c. apgādi ar cukuru. Ar šo gadu uz ģenerālkomisāra priekšlikumu tiek dibinātas cukurbiešu audzēšanas komisijas. Uz to spiež apstāklis, ka pagājušā gadā zināms skaits cukurbiešu audzētāju savas bietes nav nodevuši, vai arī nodevuši mazāk, nekā paredzēts. Krustpils cukurfabrikas rajonā ap 900 cukurbiešu audzētāju ir saņēmuši sēklu, mākslīgos mēslus un cukura prēmijas, bet neviena cukurbiete no šīm saimniecībām nav saņemta. Ir zināms, ka daļa lauksaimnieku nenodotās bietes izbarojuši lopiem, daži taisījuši sīrupu un brūvējuši degvīnu.

Šāda rīcība ir nepielaižama, jo jauc paredzēto cukura bilanci. No otras puses — mēs nevaram pieļaut, ka šo neapzinīgo dēļ cieš visu lauksaimnieku gods. Ja no 15000 Krustpils cukurfabrikas audzētājiem 900 bietes nav nodevuši, tad šāds procents ir pārāk liels. Šie cilvēki tiks saukti pie atbildības un sodīti. Lauksaimnieku pienākums ir sekot, lai viņu gods netiktu aptraipīts.

Šo uzdevumu dēļ tad arī dibinātas cukurbiešu audzēš. komis. Tās sekos cukurb. sējai, sējumu augšanai, ražas novākšanai un nogādāšanai fabrikās. Pastrīpojams, ka komisijās pieaicinās arī lauksaimnieku pārstāvjus, kas varēs aprādīt savas vajadzības, apstākļus un prasības. Šiem pārstāvjiem būs ne tikai tiesības līdzi runāt, bet tiem vajadzēs uzņemties arī atbildību.

Ģenerālkomisāra pārstāvis Hoffmeister's sniedza izsmeļošus norādījumus par cukurb. audz. komisiju organizēšanu pie cukurfabrikām. — Komisijās darbosies ģenerālkomisāra, lauksaimniecības direkcijas, cukura centrāles, attiec. kreislandvirtu pārstāvji, apriņķa lauksaimn. savienības vadītāji, fabriku direktori un c. b. audzēšanas vadītāji, kā arī lauksaimnieku pārstāvji, pie kam pieaicinās kā lielos, tā mazos lauksaimniekus.

Komisiju nākošie uzdevumi ir: celt ražību pie fabrikām, sējumu platības sadalīšana, sēklu un mākslīgo mēslu sadale, sējumu kopšanas un novākšanas uzraudzība, darba spēka apgāde un blakus ražojumu sadale. Līdz šim blakus ražojumu sadale nav bijusi tāda, kādai tai vajadzētu būt, jo mazajām saimniecībām graizījumus nevar sūtīt atsevišķi, bet vairākām vienā vagonā. Tam, uz kuŗa vārda vagons adresēts, iespējams izdarīt sadali sev par labu. C. b. audz. komis. pagastos šī sadale būtu jāuzrauga. Komisijām arī vajadzēs regulēt pievešanu. — Uzdevumu sekmīgākai veikšanai pie attiecīgiem kreislandvirtiem piedalās pa vienam cukurbiešu audzēš. instruktoram, kas kopos visas pagastu komisiju ziņas un virzīs tās kreislandvirtam un fabrikai. Tādā kārtā pastāvīgi būs informācija par c. b. stāvokli.

LGD pārstāvis agr. J. Ķeņģis runāja par cukurbiešu audzēšanas plānu 1943. g. un cukurbiešu komisiju uzdevumiem pagastos. Uzsvēra, ka arī šogad noteikti jāapsēj tā pati platība, kas pagāj. gadā. Katram fabrikas rajonā esošam apriņķim ir uzliktas cukurbiešu sējplatības, no kuras nevarēs ievest grozījumus. Sējplatības sadalījums jāizkārto pa pagastiem, kur, ņemot vērā augsnas sastāvu, ir iespējami grozījumi. Daudz grūtāks uzdevums ir audzēšanas plāna sīkāka izdale pa atsevišķām saimniecībām. Lai pēdējo uzdevumu godam veiktu, pagastos dibinās pagastu cukurbiešu audzēšanas komisijas, sastāvošas no: pagasta lauksaimn. savien. vadītāja, pagasta vecākā, raj. agronoma, cukurbiešu audzēšanas instruktora un 3—5 labākiem biešu audzētājiem. Komisiju uzdevumos ir uzmeklēt jaunus biešu audzētājus, jo tādējādi iespējams atslogot vecos audzētājus, kuri darba spēka trūkuma dēļ nevarēs veikt agrāko sējplatību apkopšanu, jābūt klāt arī pie sēklu un mākslīgo mēslu sadales, jārūpējas par audzēšanu apkopšanu un pēdīgi — biešu nogādāšanu fabrikā.

Ģenerālkomisāra pārstāvis Dr. W. Suckow's papildinot, vēl uzsvēra: Lai labāk darbs veiktos, darba izkārtošanā piesaistīti arī kreislandvirti. Biešu audzēšana pagastos izkārtojama, ņemot vērā transporta iespējamības un zemes sastāvu. Uz darba spēka un auto transporta labākām iespējamībām nav ko cerēt. Kā pamatvienība, par kuru lai netiktu mazāk audzēts, ir 0,25 ha. Pagastu komisiju pirmais uzdevums ir sanākt kopā un noteikt sējplatības atsevišķām saimniecībām. Tālāk jārūpējas arī par to, lai noslēgtās platības tiktu iesētas. Arī turpmākie uzdevumi būs grūti, bet svarīgi un darbs mūsu pašu labā būs jāveic.

Pārrunās Seces rajona agr. uzsvera, ka pagastā ir jau daudz sēklaudzētāju, smilšaina un purvaina augsne, kā arī transporta iespējamības grūtākas, un lūdza samazināt sējplatības daudzumu, jo pretējā gadījumā lauksaimnieki būs spiesti līgumus noslēgt, bet ražā panākumu nebūs. Krāslavas pārstāvis norādīja, ka lielas grūtības sējplatības sadalīšanā atsevišķām saimniecībām, grūtības darba spēkā un arī jaunu audzētāju sameklēšanā. Rēzeknes apr. pārstāvis ierosināja cukurbietes ieskaitīt arī nodevās un bez cukura prēmijām izsniegt arī petroliju, dzelzi, tekstilpreču punktus vai ko citu. Neretas un Viesītes rajonu agronomi norādīja, ka cukurbiešu audzētāji sūdzoties par svara trūkumu, kas ejot zudumā bietes pārsūtot pa mazo dzelzceļu un pārkraujot uz platsliežu vagoniem Daudzevā. Ierosināja, lai biešu svēršanu izdarītu Daudzevas stacijā. Kārsavas agronoms izteicās, ka arī Latgalē ir samanāms darba roku trūkums, kas var ļoti atsaukties uz cukurbiešu audzēšanu. Ierosināja, lai steidzamos biešu apkopšanas darbos strādniekus, kuri citos darbos tajā laikā ir pieciešami, novietotu piespiedu kārtā cukurbiešu apkopšanas darbos.

Ģenerālkomisāra pārstāvis Hoffmeister's, runājot par sēklām, mēsliem un prēmijām, starp citu, norādīja: Ar sēklu materiālu audzētāji tiks apgādāti. Uz vietas jau ir 1500 to cukurbiešu sēklu un 500 to sēklu jau ir ceļā no Vācijas. Piešķirtais sēklu daudzums, kas netiks izlietots, jānodod atpakaļ fabrikai. Sēklas nesaņems arī cukurbiešu sēklaudzētāji. Ar superfosfatu vai citiem mākslīgiem mēsliem ir jārēķinas, jo arī Vācijā zemnieks saņem mazāk tos par 30 proc. no parastām devām. Kalija mēsli tiks pilnīgā mērā sadalīti, jo ir krājumā. Slāpekļa mēslu uz vietas ir maz. Arī citu kultūraugu vajadzībām tos nāksies sadalīt. Prēmiju izsniegšanas kārtība tiek pārorganizēta. Tiek ievesta punktu sistēma. Par 1 prēmijas pk. varēs saņemt cukuru, petroliju, spirtu, sāli, papirosus, sīkos dzelzs priekšmetus u.t.t. No 1 ha sējplatības, lai saņemtu prēmiju, ir jānodod 15 to biešu. Ģenerālkomisārs paredzējis, ka arī tie, kuri pie labākās gribas nevarēs nodot noteikto daudzumu biešu, prēmiju dabūs tāpat. Prēmijas sadalītas sekoši: — Tūlīt pēc sējas par katru ha saņems 10 kg cukura, pēc kārtīgi izvestas retināšanas 8 kg, biešu novākšanas 12 kg. Jāpiezīmē, ka prēmijas jānodod tiem, kas šos darbus veic. Tālākā prēmija ir pēc cukurbiešu nodošanas par katru tonnu līdz normai 2 kg, bet virs normas 4 kg. Šai ziņā latviešu zemnieks ir nostādīts labvēlīgi, jo Vācijas zemnieks saņem tikai $^1/_{10}$ daļu no minētām prēmijām. Rūpēsies arī, lai cukurbiešu audzētāji saņemtu vajadzīgos darba rīkus — kapļus un dakšas.

Cukura centrāles direktora pal. agr. P. Lāns izskaidroja cukurbiešu līgumu slēgšanas darbu 1943. g. Arī šogad jāapsēj pagājušā gadā paredzētās platības. Paredzēts uzlikt par pienākumu audzēt cukurbietes arī tām saimniecībām, kuras līdz šim nav bietes audzējušas. Pagastu cukurbiešu audzēšanas komisijām svarīgs uzdevums sējplatības sadalīšana saimniecībām. Šinī darbā ir jāvadās no lietderības, lai neciestu cukursaimniecība. Šogad līgumu slēgšana būs vienreizīga. Cukurbiešu piegādes noteikumi fabrikai paliek iepriekšējie. Bietes jānodod fabrikai, nedrīkstēs izēdināt lopiem, vai nodot 3 personai. Visiem, bet it sevišķi jaunajiem biešu audzētājiem — būs rūpīgi jāseko fabrikas norādījumiem Biešu audzētājiem stingri jāievēro, ka nopietns darbs var vainagoties tikai panākumiem.

Pārrunās Viesītes rajona agronoms ierosināja, lai cukurbiešu audzēšanas komisijas locekļiem, kuri parasti ir jau pagastu lauksaimn. savien. vad., pag. vecākie u. t. t., nāktu preti, atbrīvojot no klaušām vai tamlīdzīgi izrādītu atbalstu, jo citādi viņi, veikdami sabiedriskos goda pienākumus, ir pārāk pārslogoti darbiem. Jēkabpils apr. lauksaimn. sav. vad. uzsvēra, lai Cukura centrāles vadošās personas parūpējās par to, ka tiešām laikā saņemtu mākslīgos mēslus un steidzamajā darba laikā nenoņemtu arī kara gūstekņus.

Tālāk par cukurbiešu audzēšanu un pārstrādāšanu 1942. g. Krustpils rajonā plašu pārskatu sniedza fabrikas direktors inž. J. Kampe.

Krustpils cukurfabrikas rajons aptver visu Latgali — Abrenes, Ludzas, Rēzeknes un Daugavpils apriņķus, no Zemgales — Ilūkstes un Jēkabpils apr un Vidzemes — Madonas, daļu Valkas un daļu Rīgas apriņķu. Kā cukurbiešu audzētāji Abrenes un Valkas apr. nav praktiski vērā ņemami. Biešu audzēšanas Krustpils fabrikas rajonos koncentrējas 2 skaidri izteiktos centros. Pirmais ap Krustpils cukurfabriku, 25 km radiusā, apvieno 20—30 proc. no nodoto biešu daudzuma, otrs ar Ludzu kā centru, 30 km radiusā, dod ap 40—50 proc. no rajona biešu tonnāžas. Līgumi slēgti 130 pašvaldību robežās. No šī skaita 25 pagastos apvienojas pāri par $^2/_3$ no kontraktētās sējplatības, kurpretī 26 pagastos šī platība bija zem 10 ha katrā un apvienoja kopā tikai 100 ha. Darba racionālizēšanai biešu apgādes un sējumu uzraudzības jautājumus šādos pagastos līgumi uz priekšu vispār nebūtu slēdzami, piegriežot līdz ar to lielāku vērību pārējiem audzētāju pagastiem. Līgumu slēgšana bija ļoti grūta un prasīja augstāko piepūli. Saskaņā ar norādījumiem tika solīts gādāt par nepieciešamo darba spēku, taisnīgu biešu cenu, kas atmaksā audzēšanas izdevumus, tika dotas cerības mēslu apgādes un transporta atvieglinājumiem, kas, diemžēl, kara apstākļu ierobežoti, nevarēja realizēties.

Biešu pārstrādāšanas kampaņa uzsākta pag. gada 15. oktobrī, biešu iepludināšana fabrikā nobeigta 17. decembrī. Biešu pārstrādāšana ilgusi 63 dienas. Cukura saturs bietēs bijis 17,576 proc. Pārstrādāšanas zudums 2,681 proc., kas ir mazākais fabrikas darbības laikā. Kampaņas laikā fabrikā strādāja ap 500 darbinieku un strādnieku un vairāki simti kaŗa gūstekņu, pēdējie galvenā kārtā transporta darbos. Darba spēka sagādē bijušas lielas grūtības. Strādnieku stāvokļa uzlabošanai pie fabrikas iekārtota ēdnīca un kopgalds. Ir nodomāts atvērt arī veikalu, jo vietējās tirgotavās ne katrreiz var dabūt visas uz kartiņām pienākošās preces. Bez tam fabrika apgādā pastāvīgos strādniekus ar malku, kartupeļiem un piešķir tiem zemi ģimeņu dārziņu vajadzībām. Fabrikas dir. inž. J. Kampe, vadoties no pag. gada pieredzes, lai neciestu mūsu cukursaimniecība, ierosināja paaugstināt cukurbiešu cenu, lai tā par 15—25 proc. pārsniegtu kartupeļu cenu, rūpēties par to, lai pēc jaunās prēmijas punktu sistēmas lauksaimnieki tiešām varētu dabūt arī paredzētās preces. Būtu lietderīgi, sevišķi Latgalē, cukura prēmiju vietā arī citas, arī naturālās prēmijas, pēc lauksaimnieku izvēles. Labāk solīt mazāk, bet katru solījumu noteikti izpildīt. Līgumus slēgt tikai par pašu saimniecībā strādniekiem apkopjamu platību. Transporta uzlabošanai katrā ziņā jāpanāk zirgu apkalšanai pastiprināta materiālu piegāde. Tāpat jāpastiprina ratu un ragavu remontmateriālu sagāde. Sēklas un mākslīgie mēsli jāsadala ātrāk. Cukurbiešu audzēšana jākoncentrē tuvāk fabrikai, stacijām un ūdensceļiem. Mākslīgo mēslu devu vēlams palielināt. Ja tas nav iespējams, tad tā samazināma mazākiem audzētājiem un palielināt lielāko platību audzētājiem. Mašīnu un darba rīku apgādē galvenā vērība piegriežama sīkāko lietu — dakšu, kapļu un izcēlēju piegādei. Mašīnu remonti izdarāmi saziņā ar fabriku, kā arī veicināma esošo mašīnu koplietošana. Kvalificētu strādnieku nodrošināšanai darba pārvaldei cukurfabrikas strādniekus novietot darbā, kur tos rudenī uz pirmo pieprasījumu varētu atbrīvot. Strādnieku darba algas vēlams paaugstināt. Ražas celšanai jāieved prēmijas naturālijās. Katrā ziņā nepieciešams pastiprināt strādnieku apgādi ar apģērbiem, veļu un apaviem, sevišķi gumijas zābakiem un lietus mēteļiem.

Ģenerālkomisāra pārstāvis Dr. W. Suckow's sanāksmi beidzot norādīja, ka daļu no direktora ierosinājumiem būs iespējams realizēt, lai sekmīgāk veiktos cukursaimniecības darbs. Ir bijušas grūtības, bet tās uzliek arī nākotnē pienākumu, lai darbs vainagotos panākumiem. „Mēs dodam vadlīnijas un tās ir arī jāizpilda. Visu sirdi darbā", sanāksmi beidzot teica Dr. W. Suckow's, „tad mērķi sasniegsim".

—el.

Darba pārtraukuma koncerts Krustpils dzelzceļniekiem

ACS Jēkabpils apr. pārstāvniecība noorganizēja pagājušā sestdienā 5. dzelzceļu iecirkņa strādniekiem un darbiniekiem darba pārtraukuma koncertu, kuru bij. Krustpils dzelzceļa aizsargu mītnē noklausījās ap 150 dzelzceļnieku. Koncertu ievadīja ACS Jēkabpils apr. pārstāvja P. Reinfelda uzruna. Koncertu izpildīja vijolnieks J. Stabulnieks un dziedone V. Bērziņa. Klavieru pavadījumus veica Bērziņa. Dzelzceļniekiem pusdienas laikā pārtraukuma koncerts deva patīkamu atpūtas brīdi.

Viesītē atklāta krājkases „Zemgale" nodaļa

Svētdien Viesītē pulcējās pilsētas un tuvāko pagastu ļaudis, lai būtu klāt krājkases „Zemgale" Viesītes nod. atklāšanas svinībās, kurās kā novada komisāra pārstāvis piedalījās komisariāta pārvaldes inspektors Ruppert's.

Svinības ievadīja ias Viesītes pils. vec. v. A. Pētersona uzruna. Tad sveicienus un visa laba vēlējumus no Zemgales novada komisāra brīvkunga f. Medema nodeva pārvaldes inspektors Ruppert's. Viņš plašākā runā pakavējās pie patreizējā laika svarīguma un aicināja zemniekus un strādniekus ziedot visus spēkus drīzākas uzvaras sasniegšanai. Pēc tam nolasīja paziņojumu par privātīpašuma atjaunošanu, ko klausītāji uzņēma ar patiesiem pateicības aplausiem. Sīkāki par krājkases mērķiem un uzdevumiem norādījumus deva krājkases direktors Frey's.

Par krājkases „Zemgale" Viesītes nod. vad izraudzīts pils. vec. v. A. Pētersons. Krājkasas nod. jau noguldīti vairāki tūkstoši RM un noguldītāju skaits sniedzas pie 200.

Pēc krājkases atklāšanas svinībām sekoja priekšnesumi, dziesmas un teātra izrāde.

Divas vakarēšanas Biržos

Sestdien Biržu pag. Vidsalā Švarca saimniecībā Sikšņos notika lauksaimniecības b-bas lopkopības sekcijas rīkotā vakarēšana, kurā pulcējās ap 120 birziešu. Vakarēšanu ievadīja lopkop. pārraudz. grupas vad. Saulespurena uzruna. Jēkabpils apr. dārzkopības instr. P. Namnieks runāja par dārzāju sēklu un tabakas audzēšanu, bet Jēkabpils rajona lopkopības instr. M. Blāķšenieks par lopu ēdināšanu, izlasi un sviesta nodevām.

Svētdien Muižgalā pie Robežnieka Kalna-Buduros notika otra vakarēšana, kuŗa arī bija pulcējusi ap 150 vakarētāju. Dārzkop. instr. runāja par izsalušo dārzu atjaunošanu, bet lopkop. instr. par aitkopību. Par lopkopības pārraudzības grupu darbu ziņoja to vadītāji: Erts un Pabērzis.

Jēkabpils teātrī

sestdien, 27. febr. izrādīs pirmo reizi Jāņa Akurātera komēdiju 4 cēlienos **Mīlestības zeme**. Visas biletes uz šo izrādi pārdotas. Lugas atkārtojums sestdien, 6. martā.

TAUTAS PALĪDZĪBA

Krustpils tautskolas TP kopas pašdarbība

Patīkams izņēmums no parastām lielo izrādēm bija Krustpils valsts tautskolas sarīkojums 21. febr., kad TP skolas kopa izrādīja plaši pazīstamo Annas Brigaderes lugu Sprīdītis. Lugu sagatavojis skolotājs E. Celmiņš. Izrāde bija prasījusi daudz darba, un rūpīgais sniegums attaisnoja pūles. Daži no mazajiem tēlotājiem parādīja sniegumā veiksmi un apdāvinātību. Ļoti vienkāršas, bet piedienīgas dekorācijas bija gatavojis Žīgurs. Apmeklētāju vidū daudz jaunatnes. Krustpils tautskolas Tautas Palīdzības kopas pašdarbība cēls piemērs arī citām skolām.

Pateicība

Tautas Palīdzības Jēkabpils pilsētas apriņķim ziedojuši: Jēkabpils apriņķa priekšnieka biroja un I iec. policijas darbinieki RM 110, Oberzahlmeister's Meyer's RM 10, J. Lūsis RM 46,31, pilsētas kafejnīca RM 13,40, Jēkabpils baptistu draudzes mācītājs RM 100 un Oskars Davidovs RM 10.

Visiem ziedotājiem par sniegto palīdzību Tautas Palīdzības darbu sekmēšanai, izsaku sirsnīgāko pateicību.

K. Grabovskis,
TP Jēkabpils pilsētas apr. priekšnieks.

Pirmais darba pārtraukuma koncerts Krustpilī

Krustpils pilsētas vecākā M. Vētras un ACS vietējās nodaļas pārstāvja P. Reinfelda pavadībā ceturtdien Krustpils cukurfabrikā ieradās pianiste Bērziņa, dziedātāja V. Bērziņa un skandaris vijolnieks J. Stabulnieks, lai iepriecinātu fabrikas darbinieku un strādnieku saimi ar darba pārtraukuma koncertu. Viesus apsveica un par priekšnesumiem pateicību izteica fabrikas dir. inž. J. Kampe, izsakot cerību, ka šim pirmajam šāda veida dailes sniegumam sekos citi.

Noteikumi par kaitīgo literātūru

Austrumzemes reichskomisārs noteicis, ka ieņemtos austrumu apgabalos nedrīkst žīdu, brīvmūrnieku, slepenzinātniskus, boļševistiskus, vai vāciešiem naidīgus rakstus dot tālāk vai pieņemt nedz par atlīdzību, nedz bez atlīdzības. Kas par atlīdzību vai bez atlīdzības šos rakstus dos tālāk vai pieņems, sodāms ar cietumu un naudas sodu vai ar vienu no šiem sodiem, ja pēc citiem priekšrakstiem nedraud smagāks sods. Nodarījuma izdarīšanai lietotos vai paredzētos rakstus, neatkarīgi no tresošo personu īpašuma tiesībām, var konfiscēt. Ja nav iespējams vajāt nodarījumu vai notiesāt kādu noteiktu personu, tad konfiskāciju var nospriest patstāvīgi. Administrātīvo ildzekļu lietošana paliek neskārta.

Sporta dzīve

JAUNATNES SLĒPOŠANAS SACĪKŠU

Protektorātu uzņēmies Jēkabpils apr. vec. V. Stukuls. Sacīkstes notiks 28. februārī. Dalībniekiem sapulcēšanās pl. 9.30 sporta zālē, Ābeļu pag. namā. Sacensības risināsies Jēkabpils jaunā meža apkārtnē. Starts no bij. mazpulka laukuma. Dalībnieki līdz otrdienai pieteikušies no sekojošām tautskolām: Krustpils 14, Neretas 4, Jēkabpils 7, Aiviekstes 4, Sunākstes 6, Jēkabpils krievu 8, Ābeļu 5, Krustpils valsts arodskolas 18, sporta b-bas 12. Starp dalībniekiem ir arī 4 meitenes. Uzvarētāju godalgošanai balvas vēl ziedojuši: Darba pārvalde, Jēkabpils sporta b-bas Dignāja kopa, Jēkabpils apr. nodokļu insp., Ābeļu tautkola, Jēkabpils krievu tautskola un drēbnieks A. Blūzmanis.

Jēkabpiliešu uzvara šachā

Jēkabpils un Krustpils pilsētu rīkotajā šacha sacensībā, kurā no katras pilsētas piedalījās 15 dalībnieku, uzvaru ar 8:6 panāca Jēkabpils šachisti, kaut 1 partija — starp J. Stabulnieku (Krpils) un V. Lidaku (J-pils) — palika nenobeigta. Nenobeigto partiju izspēlēs šinīs dienās.

Šacha ātrspēle Jēkabpilī

ACS Jēkabpils pilsētas „AuDz" nozares rīkotajā šacha ātrspēles sacensībā, kurā piedalījās 11 dalībnieki, labākos rezultātus uzrādīja: J. Rošāns ar 9 pkt. (vidusskola), A. Cintiņš 8 pkt. (pasts), V. Līdaks 8 pkt. (gad. darba str.), V. Simanovičs 7 pkt. (pasts), J. Līdaks 4,5 pkt. (gad. darba str.). Turnīru vadīja R. Bārbals, tiesnesis P. Ledauskis.

JĒKABPILS SPORTA B-BA UZAICINA

visus sportistus, kuri pagājušā gadā no b-bas saņēma sporta apavus uu tērpus, nodot tos b-bas birojā līdz 5. martam.

Rīkojumi un paziņojumi

Jēkabpils pils. valde uzaicina **lauksaimniekus**, kuŗu dārzos dabūjami griesti sarkano un balto jāņogu un arī upeņu spraudekļi, stādīšanai derīgo skābo kīršu, zemo un augsto un dzelteno olu plūmju sakņu atvases un kas vēlētos tos pārdot, reģistrēties pils. valdē līdz 11. martam. Tāpat arī uzaicinu reģistrēties tos lauksaimniekus, kas būtu ar mieru audzēt ogulājus no spraudekļiem. Sakarā ar uzlikto kāpostu u. c. dārzāju audzēšanas pienākumu, pils. valde uzaicina lauksaimniekus, kuŗi vēlētos audzēt tirgum lielākās platībās no 0,1—3 ha kāpostus un kāļus, reģistrēties pils. valdē līdz 11 martam. Līgumi būs slēdzami ar patērētāju b-bu. Sēklas tiks dotas un pēc iespējas arī mākslīgie mēsli. Piezīmējam, ka tieši lauksaimniekiem savām vajadzībām dārzāju sēklas netiks pārdotas.

Paziņoju, ka 26. un 27. febr. varēs saņemt **apavu** iegādes pieprasījumu veidlapas par febr. mēnesi. Tiem apavu pieprasītājiem, kuŗiem janvāŗa mēn. pieprasījumi noraidīti, jāiesniedz jauns apavu pieprasījums.

K. Grabovskis,
Jēkabpils pilsētas vecākais.

Uzaicinu visus **Krustpils** pils. robežās dzīvojošos iedzīvotājus un uzņēmumu vadītājus, pārziņus uz apspriedi 28 februārī pl. 13, Krustpils pamatskolas telpās. Apspriedīs **kurināmā sagatavošanu** Krustpils pils. uzņēmumu un iedzīvotāju vajadzībām 1943/1944 g.

M. Vētra,
Krustpils pilsētas vecākais.

Mainu tirasiņu LB bullī 2 g. 2 m. vecu pret zirgu vai kumeļu. Starpību varu piemaksāt. Adr. p. n. Pikstere, Dzērvītim.

TAUTIEŠI! Ja esat īsti patrioti, kas mīl savu tautu vairāk par visu, tad atsaucaties 2 latviju meitenēm. Viņām nopietni domātām vēstulēm atbildēsim Vēl biografija un ģīm., kuŗu uz vēl. sūt. atp. Rakstīt šīs avīzes kantorī Dzintrai un Aidai.

Rentnieks vajadzīgs 17 ha lielai saimniecībai. Pieteikties Krustpilī, Rīgas ielā 148, veikalā.

Pārdodams tirasiņu sugas 6 ned. vecs bullītis Tuvāk Krustpils ķieģeļu fabrikā tālr. 107.

Pazaudēta 12. febr. lenta „Eisenban" ar № 27983 ceļot no Jēkabpils uz Krustpils st. Laipni lūdzu to nodot pret pat. algu Krustpilī, Krasta ielā 47

LOD Veterinārpārvaldes zirgu apkalēju skola Jaunpilī

uzņem jaunus kursantus no 18 gadu vecuma, kas beiguši ne mazāk kā 4-kl. pamatskolu un ne mazāk kā 2 gadus strādājuši kaļēju amatā.

Beidzot 5 mēnešu kursu kursanti iegūst **mācīta zirgu apkalēja** tiesības

Mācību sākums 1. g. 18. martā Mācības un kopmitne brīva. Kursanti mācību laikā saņem neatmaksājamu pabalstu RM 30 mēnesī.

Uzņemšanas līgumi, līdz ar sekojošiem dokumentiem vai to norakstiem: pases skolas apliecības par prakses ilgumu kaļēja amatā, iesniedz līdz 1. g. 6. martam skolas pārzinim Jaunpilī. Tukuma apvidū. Tālr. Jaunpils 107. Tuvākā dzelzceļa stacija Bīksti 4,5 klm. Skolas pārzinis.

Jēkabpils-Krustpils amatnieku biedrības **gadskārtējā biedru sapulce** notiks Jēkabpilī, bij. aizsargu namā 1943. g. 7. martā pl. 9.

Sapulces dienas kārtība:
1) Sapulces amatpersonu vēlēšanas,
2) 1943 g. bilances un darbības pārskata pieņemšana,
3) Jauno statūtu pieņešana,
4) Biedru iestāšanās un gada maksas noteikšana,
5) Budžets 1943. gadam,
6) Vēlēšanas,
7) Ierosinājumi un priekšlikumi.

Valde.

Ērberģes aptiekai, Ērberģē, steidzīgi vajadzīga **aptiekas praktikante**. Pieteikties pie aptiekas pārvaldnieces Ērberģes aptiekā.

Steidzīgi vajadzīga **kalpone** lauku darbu pratēja. Adresi uzdot šīs avīzes kantorī līdz 3. martam priekš A. B.

Dr „Akordeona skola" vēlas pirkt vai trēt. Pied. J. Z. „Ceriņos" c. Grāvlejām

JĒKABPILS TEĀTRIS sestdien, 27. febr. 1943. g. PIRMO REIZI **Milestības zeme**. Biļetes no RM 1,50—3,50. Derīga abonementa V karte.

Cukurbiešu piegādes noteikumi 1943. gadam

Ģenerālkomisāra Rīgā uzdevumā cukurfabrikas slēdz līgumus ar zemes lietotājiem par cukurbiešu audzēšanu un piegādi saskaņā ar šādiem noteikumiem.

1. Zemes lietotāis parakstās, ka viņš saskaņā ar cukurbiešu piegādes noteikumiem 1943. gadā aņņemas saistības rakstā minētā saimniecībā apsēt ar cukurbietēm uzrādīto platību. Visas uz šīs platības izaudzētās cukurbietes jānodod tikai cukura centrāles norādītai cukurfabrikai. Aizliegts cukurbietes izlietot savā saimniecībā, izēdināt lopiem vai nodot trešām personām. Cukurfabrikas pārstāvis, pārskatot saistības rakstu, apliecina, ka cukurfabrika no savas puses pildīs piegādes noteikumus. Cukurbiešu sēiplatība ieskaitīta obligatoriskā rušināmo augu platībā.

2. Cukurbiešu audzētājiem jāpild visi cukurfabrikas norādījumi par cukurbiešu apsēšanu, sējumu apkopšanu, biešu novākšanu, uzglabāšanu un nodošanu.

3. Cukurbietes jāapsēj niemērotā, labi sagatavotā un iemēslotā augsnē. Aizliegts cukurbietes sēt laukā kurā iepriekšējā gadā audzētas cukurbietes, puscukurbietes vai lopbarības bietes.

4. Par cukurbiešu sējumos novērotām slimībām, kaitēkļiem un citiem postījumiem (plūdi, krusa u. c.) audzētājam nekavējoties jāziņo sava rajona instruktoram vai tieši cukurfabrikai, lai vajadzības gadījumā instruktors varētu sējumu apskatīt un dot norādījumus par tā tālāku kopšanu. Ja sējums tik stipri bojāts, ka tā tālāka kopšana vairs neatmaksājas, sastādams akts, kas bez audzētāja un bez pieaicinātā lieciniekа jāparaksta arī vai nu cukurfabrikas instruktoram, rajona agronomam vai arī pašvaldības amatpersonai. Aktā norādāms, vai sējumu pēc izaršanas iespējams pārsēt. Akta divi eksemplāri iesūtāmi cukurfabrikai. Bojāto sējumu izaršana atļauta tikai pēc akta sastādīšanas. Vēlākus ziņojumus par bojātiem un izņēmušiem cukurbiešu sējumiem, ja nav sastādīts akts, cukurfabrika neņem vērā.

5. Izziedējušās cukurbietes jāizrauj līdz 1943. g. 15 augustam. Ziedu stublāju izlaušana nav atļauta.

6. Cukurbiešu novākšana uzsākama ne agrāk kā Cukura centrāles izziņotā terminā. Novāktām bietēm nogriežama piere kopā ar lapām stateniski biešu serdei pie zemākās lapu rievas, aptīrāmas pielipušās zemes un sīkās sānu saknes. Cukurfabrika pieņem arī ar speciālu griežgaldu konusveidīdi apgriestās cukurbietes.

7. Novāktās cukurbietes pienācīgi jāieglabā (jāapsedz), lai tās neapvistu un nesasaltu.

8. Pirms cukurbiešu nosūtīšanas jāatlasa visas puvju, sala vai citādi bojātās saknes, citi sakņaugi un visādi pielaukumi.

9. Cukurbiešu audzētājiem jāpieved cukurbietes saistības rakstā uzrādītā nodošanas vietā ar savu darba spēku un līdzekļiem un atkarībā no biešu pievešanas vietas jāiekrauj vagonos, liellaivās vai arī jānokrauj fabrikas biešu laukumā saskaņā ar pieņēmēja norādījumiem.

10. Cukurbiešu pārvadāšanas laiku un kārtību pa dzelzceļu nosaka cukurbiešu pārvadāšanas plāns, resp. vagonu izloze, vai pēc kādas citas kārtības, kas tiks savlaicīgi publicēta. Cukurbietes jāadresē Cukura centrāles norādītai cukurfabrikai. Dzelzceļa preču zīmē jāuzrāda: cukurbiešu audzētāja uzvārds, vārds, adrese un audzētāja numurs, neatkarīgi no tā, vai cukurbietes nosūta audzētājs pats vai viņa pilnvarota persona. Cukurbiešu nodošanas pēdējo terminu izziņo Cukura centrāle.

11. Pa dzelzceļu jāsūta pilnkrauti vagoni. Ja viens audzētājs ar savas saimniecības bietēm vagonu nevar piepildīt, jāvienojas ar citiem audzētājiem, lai cukurbietes varētu nosūtīt kopsūtījumā. Sūtot vienā vagonā divu vai vairāku audzētāju bietes, sūtījuma dalībniekiem jāizpilda un jāparaksta sevišķs pavadraksts, kas pievienojams preču zīmei. Tādā gadījumā preču zīmē jāieraksta „kopsūtījums". Vēlākus paziņojumus par kravas dalīšanu cukurfabrika var neņemt vērā.

12. Cukurfabrika pieņem pēc svara: a) pa zemes ceļu pievestās bietes svēr uz fabrikas vezumu svariem; b) upju krastos pieņemtās cukurbietes svēr pirms iekraušanas laivās; c) pa dzelzceļu sūtītās cukurbietes svēr gala stacijās, izņemot gadījumus, kad cukurfabrikas pārstāvis tās pieņem un nosver izsūtīšanas staciiā. Neto svaru aprēķina no cukurbiešu bruto svara, atskaitot netīrumu procentu, kāds noteikts noņemtā vidējā paraugā.

13. Cukurbiešu vedmaksu pa zemes, ūdens un dzelzceļu maksā cukurfabrika. Par katras pilnas tonnas cukurbiešu pievešanu ar saviem transporta līdzekļiem līdz nodošanas vietai audzētājs saņem atlīdzību RM 0,30 par katru pilnu kilometru. Dzelzceļa vedmaksu cukurfabrika sedz pilnos apmēros tikai tādos gadījumos, ja vagonā iekrautais svars nav mazāks par 10 tonnām bruto. Pretējā gadījumā audzētāja rēķinā liek vedmaksas starpību par nepilni krautu vagonu. Kopsūtījumu gadījumos vedmaksu starpību sadala vienādās daļās uz visiem kopsūtījuma dalībniekiem. Cukurbiešu audzētāja rēķinā liek arī soda naudas par vagonu aizturēšanu izsūtīšanas stacijā, ja tā notikusi audzētāja vainas dēļ.

14. Cukurbiešu netīrumu procentu noteic saskaņā ar Cukura centrāles instrukciju biešu pieņemšanas vietās — cukurfabrikās, upju krastos vai dzelzceļa stacijās. Cukurbiešu audzētājiem tiesība būt klāt pie netīrumu procenta noteikšanas.

15. Cukurfabrikām tiesība nepieņemt cukurbietes šādos gadījumos: a) ja bietes nav audzētas no Cukura centrāles apgādātām sēklām; b) ja tās sētas pēc 31. maija, izņemot gadījumus, kad bietes vajadzējis pārsēt, kas atļauts līdz 7. jūnijam; c) ja cukurbietes sakņu puvju vai kaitēkļu bojātas; d) ja sasalušās bietes atkusušas un bojātas iekrautas nosūtīšanai; e) ja cukurbietēm pielaukti vairāk par 1 proc. izziedējušas cukurbietes, puscukurbietes, lopbarības bietes vai citi sakņaugi un biešu lapas; f) ja cukurbietēm pielaukti akmeņi vai citi priekšmeti; g) ja cukurbiešu netīrumu saturs pārsniedz 25 proc. Ja šini pantā minētās cukurbietes fabrika tomēr pieņemtu, tad puvju, kaitēkļu un citādi bojātās cukurbietes, citi sakņaugi un visādi pielaukumi pieskaitāmi netīrumiem. Par pievestām cukurbietēm, kuŗas fabrika nepieņem, atlīdzību nemaksā un neatlīdzina arī transporta izdevumus.

16. Cukurbiešu audzētājs atbildīgs par biešu svaru un uzglabāšanu līdz to pieņemšanai.

17. Cukurbiešu audzētājs saņem šādu atlīdzību par katru nodoto cukurbiešu neto tonnu: 1) par bietēm, kuŗas pieņemtas a) līdz 20. novembrim RM 30.—; b) no 21. nov. līdz 15. dec. RM 32.—; c) no 16. dec. līdz 5. janv. RM 34.—; d) pēc 5. janvāŗa RM 36.—; 2) svaigus vai skābētus graizījumus 400 kg vai iespējamības robežās žāvētus graizījumus 40 kg; 3) melasi mazākais 15 kg; atkarībā no cukurbiešu koppiegādes melases devu var palielināt līdz 20 kg; 4) filtrkaļķi 70 kg. Cukurfabrikām ir tiesība aizvietot svaigus graizījumus ar skābētiem.

18. Bez 17. pantā noteiktās atlīdzības cukurbiešu audzētājs saņem par katru līguma hektaru, ja no tā nodotas 15 neto tonnas cukurbiešu, cukura prēmiju 100 kg. Prēmija sadalās šādi: a) par apsēšanu 10 kg; b) par retināšanu 8 kg; c) par cukurbiešu novākšanu 12 kg; d) par nodotām cukurbietēm 2 kg par neto tonnu, cukurbiešu svaru noapaļojot līdz tuvākiem 100 kg; e) par 15 t/ha ražas iegūšanu 40 kg. Nododot mazāk par 15 tonnām cukurbiešu no hektara, atkrīt e punktā paredzētā prēmija. Ja audzētājs nodod vairāk par 15 tonnām biešu no hektara, viņš saņem 4 kg cukura par katru virsnormas nodoto tonnu. Tā kā 1943. g. sagaidāmā cukurbiešu raža vēl nav konstatējama, šinī pantā paredzētās no ha nododamās 15 tonnas biešu uzskatāmas par pagaidu normu. Ģenerālkomisārs var, vadoties no cukurbiešu ražas vērtējuma lauku apskatēs, šo normu pazeminā t. Retināšanas un novākšanas prēmija sadalāmā tiešā darba darītājiem.

19. Cukurfabrika izsniedz audzētājiem avansa veidā, skaitot uz katru līguma ha: a) 20—35 kg cukurbiešu sēklas; b) mākslīgos mēslus pēc iespējas. Mākslīgos mēslus sadalot cukurbiešu sējumiem būs priekšrocības; c) līdzekļus kaitēkļu un slimību apkarošanai līdz RM 50,—; d) naudu līdz RM 100,— cukurbiešu sējumu apkopšanai un novākšanai; e) citus varbūtējus avansus, ja tādus izsniegtu. Cukurbiešu sēklas, mākslīgie mēsli un ķīmikālijas, izņemot tās, kuŗu vajadzību iepriekš nevar paredzēt, jāpieprasa līgumu slēdzot, bet naudas avansi līdz 1943. g. 31. maijam. Visas saņemtās cukurbiešu sēklas un mākslīgie mēsli jāizsēj saistības rakstā minētā platībā. To izlietošana citām vajadzībām aizliegta.

20. Cukurbiešu audzētājiem blakus ražojumu nonemšana jāpieteic cukurfabrikām vēlākais līdz 1943. g. 15. augustam. Pēc minētā dātuma ienākušos pieteikumus cukurfabrika var neņemt vērā. Cukurbiešu audzētājs savas saimniecības vajadzībām var pieteikt arī par 17. pantā minēto normu lielākus blakus ražojumu daudzumus, kuŗu izsūtīšanu cukurfabrikas tomēr negarantē. Par normu pārsniedzošiem daudzumiem aprēķinās blakus ražojumiem noteikto cenu. Blakus ražojumu sadalīšanas un nonemšanas kārtību Cukura centrāle izziņo savlaicīgi. Ja audzētājs noteiktā laikā blakus ražojumus nav izņēmis, fabrika to vērtību izmaksā naudā.

21. Cukurfabrikām ir tiesība katrā laikā pārbaudīt cukurbiešu audzētāju cukurbiešu platību un pārliecināties par sējumu stāvokli, izsniegto cukurbiešu sēklu, mākslīgo mēslu un citu avansu izlietošanu. Par apzinātu līguma nepildīšanu audzētājam jāmaksā cukurfabrikai soda nauda RM 300,— par līguma ha.

22. Norēķināšanās ar cukurbiešu audzētājiem izdarāma šādi: a) 20 dienu laikā pēc biešu pieņemšanas izdara daļas maksājumu; b) galīgo norēķinu izsniedz viena mēneša laikā pēc cukurbiešu pārstrādāšanas kampanas noslēguma. Cukurbiešu audzētājiem jāpaziņo cukurfabrikai par visu cukurbiešu nosūtīšanu. Cukurfabrikas galīgo norēķināšanos izdara tikai pēc minētā paziņojuma saņemšanas. Cukurbiešu audzētāji var celt iebildumus par galīgo norēķinu viena mēneša laikā pēc norēķina saņemšanas. Norēķināšanās vieta ir cukurfabrika. Saraksts un naudas pārvedumu izdevumus sedz cukurfabrika.

23. Par cukurbiešu audzētājiem izsniegtiem avansiem procentus neaprēķina, izņemot gadījumus, kad piegādāto cukurbiešu vērtība nesedz avansu summu vai cukurbietes vispār nepiegādā. Šinīs gadījumos par nesegto avansu daļu maksājami 4,5% gadā, pie kam viss parāds jānomaksā vēlākais līdz 1944. g. 1. janvārim. Cukurfabrikai tiesība izsniegto avansu no drošināšanai pieprasīt no audzētājiem parādrakstu

24. Zīmognodevas un citus nodokļus, kas saistīti ar līgumu slēgšanu un piegādi, sedz cukurfabrika.

25. Strīdus, kas celtos starp audzētāju un cukurfabriku sakarā ar cukurbiešu piegādes līgumu pildīšanu, izšķir tiesu ieštādes Rīgā.

26. Saraksts, uzrādot audzētāja numuru, visos jautājumos sakarā ar cukurbiešu piegādi jāadresē tai cukurfabrikai, ar kuru slēgts līgums.

Rīgā, 1943. g. 27. janvārī.

Cukura centrāles fiduciārais pārvaldītājs *A. Begehr.*

Cukura centrāles direktors *J. Laže.*

TAUTAS PALĪDZĪBAS
2. NAUDAS LOTERIJĀ

Izlozēs:

2	vinnestus	pa	25.000 RM
2	„	„	10.000 „
4	„	„	6.000 „
4	„	„	5.000 „
6	„	„	4.000 „
10	„	„	3.000 „
20	„	„	2.000 „
70	„	„	1.000 „
100	„	„	500 „
150	„	„	300 „
250	„	„	200 „
600	„	„	100 „

u. d. c.

KATRA TREŠĀ LOZE VINNĒS
Vidējo vinnestu par 50% vairāk
1. izloze 15. martā
NENOKAVĒJIETI

Tautas Palīdzības Krustpils pils. apr. rīko 28 februārī pl. 19.30 Krustpils pamatskolā TEĀTŖA IZRĀDI, uzvedīs V. Vittes 3 c. komēdiju

Dzimtene sauc

Režisors: V. Abatnieks, dekorātors: A. Žigurs
Biļetes iepriekš pārdod Krustpils atjaunošanas fondā.

Paziņojums

Jauna grāmatvedības I pak. kursa sākums 28. februārī pl. 18,30 ACS 11. skolā Krustpilī.

C/S „Turība" Jēkabpils nodaļa steidzīgi meklē
SAIMNIECI
kopgaldam. Pieteikties Jēkabpilī, Jēkaba ielā № 6 tālr. 126

Vajadzīgas strādnieces linu malšanai Jēkabpils dzirnavās. Pieteikties Brīvības ielā 285, dzirnavās.

SLUDINĀJUMS.

Jēkabpils iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodu lik. 239 p., paziņo, ka ar 1942 g. 17. decembra tiesas pavēli Paulis Malcenieks, dz. 1908. g. 5. novembrī Saukas pagastā, atzīts par vainīgu, ka būdams Biržu piensaimnieku sabiedrībā par pienotavas vadītāju, izgatavojis un laidis pārdošanā sabojātu bieznienu, kas konstatēts 1942. g. 10 novembrī Jēkabpilī, un sodīts pēc Sodu lik. 236. p. I d. ar naudas sodu simts (100) RM vai nesamaksas gadījumā ar diviem (2) mēnešiem aresta

Jēkabpilī, 1943 g. 19. febr. Lietai № 564/42.g
Miertiesnesis J. Melderis
Sekretārs A. Ozols.

JĒKABPILS KINO No 23. — 28. februārim
NEDĒĻAS APSKATS
Annelie
Jaunatnei ieeja no 14 g
No 3.—7. martam
Ķipars
Kultūrfilma Akmeņkalis darbā.
Jaunatnei ieeja aizliegta.
Seansi pl. 17 un 19, svētdienās pl. 15, 17 un 19.

Izdevējs: Jēkabpils apriņķa pašvaldības. Atbildīgais redaktors Alfrēds Ozols. Iespiests 49. spiestuvē Jēkabpilī, Brīvības ielā 212